Ч. 224. Пятниця 20 (7) жовтня 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З ради державної. — Справи парляментарні.— Хіньска ворохобня. — Італїяньско-турецка війна.

На вчерашнім засїданю палати послів як перший бесїдник в справі зміни реґуляміну палати промовляв ческий социяліст Ванек. Бесїдник зазначив, що в Австриї повинен бути заведений федералїзм народів, що є одиноким можливим устроєм в тій державі. Впрочім заявив ся за відосланем предложеня до комісиї.

П. Мінїстер внутрішних справ ґр. Вікенбурґ звернув увагу на то, що та реформа не терпить проволоки, бо провізоричний реґуляміи перестає обовязувати з кінцем грудня с. р. Правительство надїє ся, що проєкт буде предложений з відповідним материялом до реформи і просить о відослане єго до комісиї.

В дальшій дискусиї промавляв пос. др. Е. Левицкий і обговорював предложенє реформи реґуляміну із становища Русинів та заповів остру борбу против предложеня.

На тім наради перервано і приступлено до дискусиї над наглячим внесенєм в справі дальматиньских зелїзниць, а відтак засїданє закрито. Слїдуюче нинї перед полуднем.

Вчера відбули ся вибори президий деяких парляментарних комісий. Предсїдателем буджетової комісиї вибрано дра Коритовского, а одним з єго заступників п. Василька; предсїдателем комісиї реґуляміновоі став пос. Ґерман, комісиї войскової п. Поґачнік, а податкової п. К. Левицкий.

Ві второк по засїданю палати послів зібрала ся о год. 4 на наради дорожняна комісия в присутности предсїдателя кабінета бар. Ґавча, мінїстра внутрішних справ ґр. Вікенбурґа, мінїстра скарбу дра Маєра, рільництва ґр. Відмана, управителя мінїстерства торговлї Матаї і управителя мінїстерства зелїзниць Реля.

На внесенє п. дра Реннера ухвалено приступити сейчас до нарад над справою мясива, а инші внесеня поручити тимчасом 5 вибраним в тій цїли субкомітетам. В справі мясива зазначив п. Реннер, що дозвіл на привіз мяса і живої худоби з чужих держав, коли не є полученний з полїцийно-ветеринарийною небезпечностию, не зависить від згоди або рівномірного поступованя Угорщини по мысли § 12 виконного розпорядку і уступу XX торговельно-цлового договору з Угорщиною, отже належить виключно до компетенциї австрийского правительства.

П. Чех поставив внесенє, щоби сербский і румуньский континґент получити разом, а незаспокоєну скількість одної держави перенести на другу.

П. Ґаллєр обговорював справу довозу арґентиньского мяса, при тім зазначив, що сеї справи надуживають деякі круги до аґітацийних цїлий. Справа арґентиньского мяса не лежить лише в інтересї консументів, але в першім ряді в інтересї тов. „Austro-Amerikana“ і великих різників. Тому бесїдник відказує сему мясу такої великої ваги, як єму загально приписують та противить ся всяким уступкам в користь Угорщини. Дальше домагає ся бесїдник, щоби правительство подбало більше, як дотепер про піднесенє рільництва та зі взглядів полїцийно-ветеринарийних є противний привозови живої худоби з балканьских держав.

По відповіди п. Президента мінїстрів і мінїстра рільництва на піднесені висше справи, перервано наради. Дальше засїданє комісиї відбуде ся нинї по полудни.

„Die Zeit“ оголошує розмову свого співробітника з якимсь дипльоматом на тему теперішної революциї в Хінї. Заявив він, що ся революция не має нїчого подібного до повстаня боксерів і не лише не є звернена против Европейців, але противно ведуть єї приязно настроєні для Европейців молодохінцї, що бажають новочасних реформ.

Бажають они передовсім повалити династию, котрої правлїнє зруйнувало і обезсилило край. Одною з причин є також економічна нужда населеня, що розпаношила ся на півднї Хіни наслїдком неурожаю і частих голодових

---

7)

Тріполїс і Кіренаїка.

(Після дра Е. Даґоберта, Шенфельда і др.— зладив К. Вербенко).

(Конець).

Бенґазі представляє густе поле домів в видї неправильного чотирокутника і тягне ся від полудневого сходу до північного заходу рядами улиць, що сполучають ся всїляко з собою. Понад терасову площу низьких квадратових або шестикутно збудованих домів пиднимає ся оден одвісенький мінарет та й то артистично збудований в дашком мов парасоля і незручно нїби приліплений до вежі. Надармо шукав би тут хтось білої краски домів і дахів, тої зовнїшної познаки ісламских міст; все єсть тут золото-брунатної краски. Лиш банї марабутів (африканьских сьвятців) суть ясної краски. А все-ж таки цїла панорама єсть притягаюча, а з моря навіть дуже красна.

Бенґазі в своїм трохи отвертім положеню для відсьвіжаючих морских вітрів було би одним із найздоровійших місць на побережу, як би правительство хоч дрібочку завело якісь санїтарні порядки. Пересічна теплота в горячім роцї виносить тут 32 степенів, а лиш в тих днях, коли віє сірокко, доходить до 42 степенів. Найнизша теплота в місяцях грудни і січни виносить 4 степенї. Особливо впадає тут в очи дуже нагла зміна температури, котра иноді до двох годин виносить иноді 15 степенів. Яка причина тій наглій зміні, доси ще не знати.

Якихсь особливих будівель в Бенґазі лиш де кілька, так н. пр. величний прямокутник просторої касарнї, всїлякі мікроскопійні укрiпленя, уставлені на таких точках, що зовсім не надають ся до того. На самій серединї пристанї єсть напів розвалена кріпость, що служить рівночасно за вязницю, уряд митовий і помешканя для офіцирів і урядників. Замітні суть тут улицї базарові вкриті в горі деревляним материялом, на котрім росте зелене хабуз, а місцями суть і склеплені подібно як в Тунїсї і Тріполїсї. Тут знаходить ся все, чого край потребує, товари із заграницї, як і вироби та продукти з охрестности міста: бавовняні і шовкові материї, довгі „гаули“ від найпростійших аж до найпишнїйших з вишивками і довгими тонькими (гаул — то верхники в роді бурнуса, який носять жителї Кіренаїки); дальше всїлякі зїля, упряж, кріси (старосьвітскі рушницї з кременем) та старі як сьвіт пістолєти з арабскими ґравюрами. Оружия, що правда, не вільно продавати, але того рода оружиє не єсть зовсїм небезпечне.

В Бенґазі кожде ремісло має свою окрему улицю, а кожде поменше ремісло свій заулок. Отже суть базари ткачів, ковалїв, сїдельників і т. д. Жителї міста не дїлять ся на племена як по селах в Кіренаїцї, лиш подібно як в стародавнім Єгиптї після званя. Кілько людий жиє в сїм містї, трудно сказати, бо число жителїв зміняє ся дуже внаслїдок того, що до міста заїздять часто мурини і каравани торговельників з великим числом своєї служби. А всеж-таки можна сказати, що в Бенґазі жиє постійно що найменше 20.000 людий.

Колиж тепер хочемо згадати дещо про управу і публичний порядок в сїм містї і краю, то можна би хиба лиш коротко сказати, що розлад і надужитя характеризують тут турецке панованє подібно як в инших провінциях турецкої держави. Мутесаріф — так називає ся цивільний і войсковий ґубернатор в однїй особі, то великий пан, зависимий лиш від центрального правительства в Константинополи, котрий дістає річно 50.000 корон платнї а єго підвластні як каймаками (старости повітові), члени меслїс і дару“ (ради державної), каді і муфті та множество инших урядників, то лиш орудия в єго руцї. Єго першою задачию єсть при помочи 6000 войска удержати яко-тако свою власть в краю і стягати податки, в першім рядї свою платню — в який спосіб, то вже єго річ; найважнїйше то, щоби набив свої власні кишенї і післав трохи гроший до Стамбула а тодї може бути певний, що зискає собі прихильність центрального правительства. На всї надужитя і здирства, яких допускають ся мутесаріф і єго урядники, біднї Араби лиш здви-

нещасть. — На чолї руху стоять люди інтелїґентні і пройняті духом заходу. Теперішний рух в Хінї е повторенем сего, що було недавно в Туреччинї і в Персиї і конечним вислідом відносин в Хінї. Коли правительство зможе придусити рух, то за кілька лїт підойме ся він на ново, з тим більшою силою. Пекіньске правительство е досить сильне, а однак вже дві дивізиї перейшли на сторону ворохобників. Від поведеня прочих дивізий е зависима судьба правительства і династиї.

Депеша надана телеґрафом без дроту з Ганкау доносить, що залоги німецких кораблїв „Leipzig“, „Tieger“ і „Vaterland“, а також компанія добровольцїв, що стоїть в Ганкау, звели бій з китайским населенем. Зміст депеші вказує на те, що залоги нїмецких кораблїв мусїли вийти на сушу і розпочати пальбу, бо революция звернула ся против чужинцїв. Близших подробиць про причину тої інтервенциї поки що нема, однак здає ся, що еї спричинив напад хіньскої товпи на доми нїмецких підданих; та в кождім случаю оружна інтервенция европейскої держави буде мати в сім случаю далекосяглі наслїдки. — Найновійші депеші з Ганкау принесли відомість про спокій. Адмірал Саг має прибути до Ганкау з 4000 правильного войска. Треба надїяти ся, що коло нїмецкої дїльницї прийде знов до бою. Нїмецкий пароход забрав тих Нїмцїв, що не спосібні до оборони і відплив.

Як голосять італїяньскі часописи, готовить ся Італїя до нової акциї у війні з Туреччиною. Іменно за яких два тижднї має Італїя проголосити анексию Тріполїсу і повідомити о тім европейскі держави з просьбою, аби візвали Туреччину до призначеня тої анексиї. Коли би Туреччина не згодила ся на анексию до 48 годин, мала би італїяньска фльота заняти кілька турецких островів на еґейскім мори, а в першій лїниї Митілену. Рівночасно має бути переведена бльокада кількох портів в Азиї меншій, а Смирна має бути збомбардована.

Взагалї про скоре покінчене военних кроків нема бесїди. Бо як з одної сторони Італїя ставить тверді услївя і не хоче від них відступити, так з другої турецкий парлямент хоче поставити бувший кабінет в стан обжалованя, іменно длятого, що він подавав ся в сторону італїяньских жадань. Отже по обох сторонах велике заострене і посередництво держав нї на що не придає ся.

Новинки.

Львів, 19 жовтня 1911.

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував першого прокуратора дра Фр. Вирвальского в Ряшеві президентом суду окружного в Новім Санчи. — П. Мінїстер справедливости іменував старш. управителя канцеляриї в Ряшеві Ігн. Кубаля директором канцеляриї.

— **Відзначене.** Є. В. Цїсар надав Михайлови Склепіньскому, начальникови громади Замарстинів під Львовом золотий хрест заслуги.

— **Є. Е. ВПреосьв. Митрополит а Маркіянове сьвято.** Відпоручники комітету Маркіянового сьвята в Підлисю а іменно голова комітету о. Кальба, член комітету радник Йойко і парох Підлися о. Л. Тарнавский явили ся оногди о у Є. Е. Митрополита ґр. Шептицкого з просьбою, щоби він потрудив ся за посьвячене памяткового Маркіянового хреста на Білій Горі. Є. Е. Митрополит з великою готовостию згодив ся на бажане комітету.

— **В Товмачи** в читальни „Просьвіти“ відбудуть ся дня 22 жовтня с. р. о 2 год. по полудни основательскі а заразом перші загальні збори „Спілки для збуту худоби“ на округ товмацкий і тисьменицкий. Запрошуємо всїх що інтересують ся сею справою прибути на збори. — Видїл філїї „Сїльского Господаря“ в Товмачи.

— **Мантії.** Годинникарский челядник Сімхе Бродский, замешкалий в послїдних часах в Ринку ч. 43 вимантив від ріжних фірм годинники вартости 3000 К і втік до Росиї. За мантїем розписано стежні листи. Другий мантїй з того самого роду, якийсь Гершко Бух з Городка вимантив від Майлеха Розенмана, властителя трафіки при ул. Старозавітній ч. 5 у Львові 2000 К на закупно яєць і поїхав за ними аж до — Америки, лишивши в Городку жінку і дїти.

— **Основатель партиї житя і смерти.** В Кракові арештувала полїция небезпечного пташка, Станислава Мичковского, аґента торговельного лїт 24, котрий розписуючи листи в імени „партиї житя і смерти“, котру також підписував на листах домагаючись в імени тої партиї до назначеного реченця виплати зажаданої суми. В Стрию старав ся він вимантити в той спосіб від дра Рабіновича три тисячі корон. Мичковский був вже раз караний за крадїж і замах на наречену.

— **Окружник в справі дорожнї.** Мінїстерство справ внутрішних вислало до всїх урядів краєвих розпорядженє звертаючи увагу на конечність спільного дїланя автономічних властий в цїли попираня змагань правительства в напрямі поборюваня дорожнї. Найважнїйші заряджения в обсягу апровізациї поручило законодавство громадам в їх самостійнім крузї дїланя; громади мають в особенности орґанізувати у відповідний спосіб рух торговий і евентуально безпосередно старати ся о найконечнїйші артикули за помочию служби статистичної, уладженої за помочию рільничих орґанізаций. Заразом не можна обійти ся без спільного дїланя громади при доставлюваню бездомних приютів і у відповіднім урядженю опіки в справі помешкань.

Властям державним, котрі мають постійно слїдити за потребами населеня, поручає сей рескрипт запрошенє до участи представителїв союзів автономічних, інтересів господарских, стоваришень зарібкових, корпораций рільничих і т. д., щоби в той спосіб порушити всї сили, здібні утворити набуванє средств поживи і впливати на обнижене цїн.

— **Розбої.** На робітника Фанапана вертаючого оногди по полудни до дому, напали на ул. Пелчиньскій кацапи (Липовани з Буковини) Кіриак і Григорий Кузьмичі та Яким Євсеєв, побили его та зрабували єму 31 корон.

гають плечима і кажуть „Стамбул беіда“ (Константинополь далеко — зовсїм так говорять, як люди в Росиї на здирства і надужитя чиновників: Бог високо, цар далеко!). Та й подібно як в Росиї не вільно нїчого сказати, бо хто би на то відважив ся, того всемогуча власть мутесаріфа зашле там, де перець росте і де хиба один Аллах буде чути его голос.

При такій управі краю не дивота, що цїла Кіренаїка, котра могла би бути одним цвитучим городом, стала ся справдешною пустинею. Про дороги і гостинцї нїхто тут не дбає. Селяни, що займають ся тут управою рілї і годівлею худоби, могли би стати заживочними господарями, як би власти давали їм якусь поміч і заохоту, тимчасом замість того зазнають лиш здирств і гнобленя. Для тутешних людий сьвіт забитий дошками. Нема анї телеґрафу анї правильної звязи почтової, щоби удержати яку таку звязь торговельну з заграницею. Буває так, що до Бенґазі і через кілька місяцїв не приходять ніякі вісти із заграницї. Може й не без рациї каже один з нїмецких подорожників: Великі держави европейскі взяли ся заводити реформи на далекім Сходї а тут 4.0 кільометрів від полудневого клина Европи спиняє всю культуру такий хіньский мур, який і в самій Хінї не міг би лїпше спиняти.

Як нужденна цїла провінция так нужденна і еї столиця Бенґазі. Тут нема анї служби санїтарної, анї осьвітленя, анї водопроводів анї навіть добрих цистерн. Хто не має своєї власної керницї, мусить купувати воду на лїтри (8 до 10 лїтрів коштує як після пори року 24 до 60 пара = 10 до 25 сотиків). Хто потребує по 9 год. вечером вийти на улицю, мусить нести в руцї засьвічену лїхтарку, бо в противнім случаю арештує єго полїция яко небезпечного чоловіка і відставить до арешту.

На сході від міста єсть велика охаба, що займає яких 3500 квадратових метрів і буває на пів до 1 метра глубока. Сюди в зимових місяцях напливає вода з моря або збирає ся також по дощах. В горячих місяцях сонце висушить воду і на днї охаби осяде скристалїзована морска сіль. З горба Марабут Сіді Гозен на полудневий схід від Бенґазі виглядає тота охаба мов широке поле вкрите блискучим снїгом, що якимсь чудом не стопив ся помежи розпаленим жовтим піском пустинї а зеленими вершками пальм оази. Отже коли сіль вже добре висхла, — що буває звичайно під конець вересня — то еї в присутности пашї розділюють торжественно поміж племена міста і охрестности. Кожде племя дістає точно вимірений кусник тої охаби і має з него збирати сіль за не великою оплатою. Єсть отже заробок і кождий бере ся радо до него.

Якраз під ту пору, коли я приїхав, розпочало ся було збиранє соли і недалеко від пристанї зсипали еї купи. На дорозї з побережа до того поля з солип настав був так великий рух, який буває в магометаньских містах хиба лиш підчас сьвята Рамазану. Погоничі викрикували безнастанно на тяжко обладовані верблюди „дза дза“ і штуркали їх палицями в живіт або пахвини. Коли же такий верблюд виліз на гору з соли і зернисту сіль висипано з кошів, то розпочинає ся знов перегони по сіль до охаби. При теплотї 30 степенїв бігли Араби, иноді зовсїм молоді хлопцї, коло верблюдів, що гнали мов шалені, а то лиш длятого, щоби заробити дальших 20 пара (8 сотиків). Кілька хлопцїв розповіли менї вечером, що они заробили аж одну меджіді (3 і пів корони) але обернули аж 43 разів, що при віддали тої охаби від місця, де сіль прячуть, виносять 70 кільометрів. З того вже можна зміркувати, що можна в сім краю при такій енерґії зробити, як би було комусь двигнути культурно сих людий. Для доповненя сего образка треба ще додати, що турецкий контрольор, презентант галапасів в краю, стояв в страшенно витертім унїформі під старанно розложеним шатром і з гордостию великого достойника урядового кидав Арабам за кождий набір бляшану марку під ноги.

Так призбирану сіль везуть грецкі і турецкі кораблї вітрилові зовсїм неочищену до Малої Азиї і до Константинополя а правительство має з неї і з тих салїн, що коло Каруки, — яких 70 кільометрів на полудне від Банґазі яких 500.000 К доходу. Крім соли вивозять з Бенґазі ще й ячмін, та вовну. Важна єсть також ловля губок в мори, чим займають ся майже виключно лиш самі Греки. Загальний оборот торговельний обчисляють в Бенґазі на 7 до 8 мілїонів корон.

На північний схід від міста тягнуть ся дуже урожайні оази. Тут удають ся всїлякого рода овочі умірної і горячої полоси а межи пальмами і овочевими деревами зеленїють ся буйні поля, засїяні ячменем, пшеницею і арабскою конюшиною та всїлякого рода яриною. Чим більше підходимо до горбів Джебель ахдар, тим буйнїйше але й тим більше дика стає ростинність, тим менше видко слїди правильної управи. Хто же ступаючи по сїй земли уважно їй приглядає ся, тому аж жаль стає, що она така запустїла. Як би не злодїйства та не здирства великих і малях турецких урядників і не лихва, котрою як всюди так і тут жиди займають ся та кажуть собі від заставів платити по 60 прц., то з Кіренаїки був би справдешний рай, був би край молоком і медом пливучий. Чи зроблять его колись таким Італїянцї, можна сумнївати ся.

Виновникiв того нападу арештувала полiция.— На робiтника Iвана Гуфа напав на ул. Замарстинiвскiй муляр Володислав Вемлiя i вдаривши его по головi, зранив тяжко. Вемлiя арештовано.

— **Напад розбишакiв на трамвай в Києвi.** Оногди о 9 год. вечером вслi якiсь два панки до трамваю в Києвi, що курсує межи Лукiянiвкою а Куренiвкою, подальшими передмiстями Києва. У ваґонi сидiло тодi трох пасажирiв, а мiж ними урядник полiциї П. Адамович. Коли ваґон рушив з мiсця i вiд'їхав трохи дальше вiд переулка Якубенкiвского, де вслi оба згаданi панки, оба незнакомi пiдiйшли до кондуктора з пiднесеними до гори револьверами. Видячи, на що заносить ся, Адамович встав i пустив ся кондукторови на помiч. Розбишаки стрiлили тодi до него, а куля поцiлила его в живiт i вiн повалив ся на землю. Розбишаки стрiлили ще три рази до него i вiскочили з ваґона та повтiкали.

Коли трамвай, котрий по вистрiлах їхав повним розгоном, станув коло Кирилiвского шпиталя, Адамовича занесено до лiчницi, де вiн небавком в наслiдок упливу крови помер. Зi шпиталю повiдомлено сейчас полiцию о нападi, а она вислала зараз на мiсце подiї вiддiл кiнної полiциї. В дебрах близько шляху трамваєвого, де, як припускано, могли злочинцi поховати ся, не знайдено нiкого. Майже рiвночасно зачали ся пошукуваня в мiстi i арештовано богато пiдозрiних осiб. В тiм часi на їдучого дорожкою через ул. Александрiвску помiчника комiсаря полiциї, Березовского, напало двох незнаних злочинцiв, котрi однак побачивши унiформ полiцийний почали втiкати. При помочи стiйкових, сторожiв i публики обох напастникiв зловлено i вiдставлено на полiцию. Злочинцi не хотiли сказати, як називають ся. Суть познаки, що то они брали участь в нападi на трамвай.

— **Порiзали ся.** В Княгининi, селi пiд Станиславовом, стала ся така подiя: В шинку Бiбрiнґа забавляв ся в ночи з суботи на недiлю Iван Олiйник, робiтник мулярский зi своєю любкою. В тiм самiм шинку запивав ся також i якийсь резервiст, не знаний по iменi, котрий почав зачiпати ся до товаришки Олiйника, що сему очевидно не подобало ся. Iззa того прийшло межи обома до перепалки, пiдчас котрої розлючений Олiйник вдарив резервiста сильно „гальбою" по головi а вiдтак винiс ся iз шинку. За Олiйником пустив ся i закровавлений вiд удару резервiст а коли Олiйник зайшов вiдтак до шинку Бiрнбавма, резервiст звернув ся о помiч сидячого там Петра Штiра. Той не надумуючись довго порiзав Олiйника ножем в карк i груди. Але й Олiйник вiдплатив ся, бо порiзав Штiрови жили i випустив кишки. Всiх трох тяжко ранених вiдставлено до шпиталю.

— **Нещасливi пригоди.** Страшна пригода стрiнула адмiнiстратора „Дiла" п. Якова Проця. Оногди над раном вийшов вiн з помешкання а запалюючи сьвiчку, кинув сiрничок так необережно, що вiд него запалили ся папери а вiд них i меблi. Вернувши до помешканя п. Проць кинув ся голiруч гасити огонь i се єму остаточно удало ся, але при тiй роботi попiк собi страшно обi руки. Був сам один i бiльше як цiлу добу не було кому покликати лiкаря, щоб удiлив єму лiкарскої помочи. Весь той час пролежав нещасний серед болiв на лiжку. Аж вчера рано зайшов до него один iз знакомих, щоби розвiдатись, чому не приходить до бюра, i застав п. П. з попеченими в страшний спосiб i попухлими руками. Внаслiдок того не мiг вiн нiяк одiти ся, щоб вийти до лiкаря. В тiй саме хвили прибула i єго жiнка, що виїхала була на кiлька днiв зi Львова. Покликано сейчас двох лiкарiв, котрi ствердивши попечене третого степеня, заосмотрили окалiчiлi руки i велiли вiдставити нещасного на хiрурґiчну клiнiку. Заходить небезпека ампутациї кiлькох пальцiв, та можливе що лiкарскiй штуцi удасть ся вилiчити навiщеного сим нещастєм п. Проця без операциї. — З руштованя II. поверха будуючого ся при ул. Сикстускiй ч. 14, впав робiтник Стефан Коник i потовк ся так дуже, що поготiвля ратункова вiдвезла єго в грiзнiм станi до шпиталю. — Подiбна пригода лучила ся робiтникови Томi Чарнецкому. Вчера при будовi костела сьв. Єлисавети на городецкiм передмiстю розбирано руштованє i часть руштованя привалила згаданого робiтника так, що потовкла i покалiчила єго тяжко. Поготiвля ратункова мусiла й сего нещасливого вiдставити до шпиталю. — Служниця Анна Самишiвна вилляла на себе кипячу воду з великого самовара i попарила ся так тяжко, що поготiвля ратункова мусiла вiдвезти єї до шпиталю. — При копаню фундаментiв пiд будинок Товариства кредитового земского при ул. Шайнохи впав робiтник Михайло Франек з руштованя i поломив собi ребра. Поготiвля ратункова подала єму першу помiч. — В Немстовi коло Чесанова, при виконуваню робiт дренарских краєвим бюром мелiорацийним завалила ся цегольня i засипала трох людий. З пiд румовища видобуто вже трупи. Убитi походили з переворского повiта. — З Бiбрки доносять: Дня 9 с. м. лущив фасолю 80-лiтний Сенько Бойко, селянин в Миколаєвi, сидячи пiд глиняною стiною стодоли. Внаслiдок сильного вiтру стiна завалила ся i присипала Бойка. Сусiди, що збiгли ся на мiсце пригоди, видобули Бойка з пiд румовища вже неживого.

Телеґрами.

Вiдень 19 жовтня. Рада державна. Палата приступила нинi до дальшої розправи над змiною реґулямiну.

Комисия податкова вибрала предсiдателем пос. дра Костя Левицкого.

Комисия для зарази худобячої радила над внесенями в справi поборюваня слинавки (зарази писковой i ратичної). В дискусиї брали участь радник мiнiстерства Бiндер i посли: Лясоцкий, Бомба i Марков.

Одеса 19 жовтня. Вчера був тут один случай смерти на холеру i один занедужаня на чуму.

Льондон 19 жовтня. До „Morning Post" доносять з Вашiнґтона: Дня 31 с. м. буде змобiлiзована перед Новим Йорком найбiльша i наймогутнiйша фльота, яку коли небудь мали Сполученi Держави. Ковтрадмiрал Остенгавз стане на чолi 102 кораблiв. Рiвночасно буде змобiлiзована в Льос Анґельос фльота Спокiйного океана. Секретар державний для справ марнинарки заявив офiцияльно, що заряджена мобiлiзация фльоти, щоби показати єї готовiсть i щоби евентуально переконати ся о єї браках.

Петербург 19 жовтня. Мiнiстерство вислало окружник до всiх вязниць з жаданєм, щоби єму сейчас подано до вiдомости називиска осiб арештованих з розпорядженя охрани.

Константинополь 19 жовтня. Мiнiстерство вiйни подає до вiдомости, що Iталiянцi мимо бомбардованя не могли висiсти на берiг анi в Дернi анi в Бенґазi.

Константинополь 19 жовтня. Зучувати, що власти турецкi сконфiскували в Архiпеляґу один iталiяньский корабель вiтриловий з набором амунициї.

Рух поїздiв зелiзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р пiсля часу середно-европейского.

ЗАМIТКА. Поїзди посьпiшнi визначенi грубим друком. Нiчнi години вiд **6·00** вечером до **5·59** рано суть означенi пiдчеркненєм чисел мiнутових.

Вiдходять зi Львова

з головного двiрця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.

*) до Ряшева, §) вiд 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Пiдволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.

†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, **9·37**, **2·20**, **3·05***), 6·29†), 10·48.

*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25

§) Вiд 18/6 до 10/9 включно лиш в недiлi i рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).

*) до Рави рускої (лиш в недiлї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Пiдгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Пiдзамча:

До Пiдволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.

†) До Красного.

До Пiдгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу i недiлю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Пiдгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу i недiлю.

Курс львiвский.

Дня 18-го жовтня 1911.	Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гiпот. гал. по 200 зр. . .	676·—	684·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	442·—	448·—
Зелiз. Львiв-Чернiв.-Яси	550·—	555·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	505·—	512·—
II. Листи заставнi за 100 зр.		
Банку гiпот. 5 прц. премiов. . .	109·70	—·—
Банку гiпотечного 4½ прц. . .	98·90	99·60
4½% листи заст. Банку краєв. .	99·—	99·70
4% листи застав. Банку краєв. .	92·30	93·—
Листи застав. Тов. кред. 4 прц. .	96·—	—·—
„ „ 4% льос в 41½ лiт.	—·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лiт.	91·—	91·70
III. Облiґи за 100 зр.		
Пропiнацийнi галицкi	98·—	98·70
Облiґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½%. .	98·30	99·—
Зелiз. льокаль. „ 4% по 200 К.	90·30	91·—
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К .	92·50	93·20
„ м. Львова 4% по 200 К .	91·30	92·—
IV. Льоси.		
Мiста Кракова	95·—	105·—
Австрийскi черв. хреста (Курс вiденьский)	72·25	76·25
Угорскi черв. хреста (Курс вiденьский)	45·75	49·75
Iталiянь. черв. хр. 25 фр. (Курс вiденьский)	—·—	—·—
Архiк. Рудольфа 20 К. (Курс вiденьский)	76·50	82·50
Базилiка 10 К (Курс вiденьский)	35·40	39·40
Йошiф 4 К (Курс вiденьский)	8·25	9·50
Сербскi табакові 10 фр. (Курс вiденьский)	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цiсарский	11·36	11·39
Рубель паперовий	2·54	2·55
100 марок нiмецких	117·30	117·50
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию вiдповiдає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).